

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS1959 m.
birželio
7 d.
Sekmadienis
Nr. 46 (1029)
KAINA 15 KAP.

EINA NUO 1948 M

Šiame numeryje:

- Ukiniai darbai kolūkiuose**
— 1 psl.
Tarprajoninis pasitarimas Anykščiuose
— 2 psl.
Brolio laiškas kunigui
— 3 — 4 psl.
Moksleiviai sportuoja — 4 psl.
Vlenoje partinėje organizacijoje
— 3 psl.

Dienos temomis

Miestui būtina švara ir tvarka

Klevų ir liepų vainikais išdabino, valsmėdžių ir alyvų šakomis apsikalsė gražusis mūsų miestas. Čia kas dieną atvažiuoja šimtai ekskursantų. Bet ne visada jie ir vietos gyventojai būna patenkinti miesto švara ir tvarka.

Kam tenka pavalkščioti Leliūnų ir Šaltinio gatvėmis, tas pasakys, jog daug ką reikia tvarkyti. Iš „Spartako“ fabriko leidžiamosautos teršia Šaltinio upelį, ir sklinda didžiulė smarvė. Bet ligi šiolei niekas nenubaudė atkakliųjų žmonės vadovų. Girdi, fabrikas persikels į naujas patalpas, ir visi kvapai išnyks. Tuo tarpu keltamas keltinti metalai, ir aplinkiniams gyventojams vis tenka kvėpuoti sugadintu oru. Donelaičio gatvės gyventojų kiemuose guli didžiulės šiukšlių krūvos, pūna mėšlas. Nevalomas kiemas prie raiķkoopsa-

jungos sandėlių Ubagevičiaus gatvėje. Netvarka prie J. Biliūno gatvėje stotimo „Anykščių vyno“ fabriko namo. Neišvalytos miesto kooperatyvui priklausančios pievos Gegužės Pirmosios gatvėje. Tai tik-tai dalis pastebėtų negerovių. O pavalkščioti po lie-taus Vlenybės, Leliūnų, Troškūnų ir kai kuriomis kitomis gatvėmis, tai batus paliksi. Ar negalima duobes užpilti žvyru?

Nuo birželio 1 dienos li-gi 10 dienos paskelbta miesto švaros savaitė. Gat-vių, kiemų švara ir tvarka turi rūpintis ne vien sani-tarinės-epidemiologinės sto-ties darbuotojai, bet ir vi-suomenė. Juk mums pa-tiems bus džiugu, kai eks-kursantai žavėsis ne tik-tai gamtos grožiu, puikto-mis statybomis, o ir mies-to tvarkingumu, švara.

KOLŪKIETI!

Ruošiamo durpes kompostui

Iš pat pavasario gra-žiai sužaliavo ir lyg mūras pakilo kolūkio ru-giai. Išplaukėjusios ilgos varpos šiurena šiltame vėjyje, žadėdamos bran-dų grūdą. Tankiu kili-mu sužėlė kviečiai, mie-žiai, avižos ir mišiniai. Matyt, kad šiemet der-lius bus gausus. Prikul-sime iš hektaro ne ma-žiau kaip po 10,5 cen-terio vasarinių grūdi-nių kultūrų. Žiemkenčių bus dar daugiau. Tai kai kas net stebisi: iš kur tokie gražūs pasėliai au-ga? Neapsiriksiu pasa-kęs seniai girdėtą, bet teisingą liaudies išmin-tį: „Duok žemelei, ir ji tau negailės“. Juk praei-tais metais visus 210 ha pūdymų žiemkenčiams patrėšėme duprių kom-postu. Šiemet pavasarį vasarinėms kultūroms išvežėme 3000 tonų dur-pių mėšlo - fosforitmil-

čių pūdinio. Jo nepagai-lėjome kaupiamosioms ir kai kurioms grūdi-nėms kultūroms.

Užbaigę pavasario darbus, vėl pradėjome galvoti apie būsimų me-tų derlių. Į dirvas, ku-riose rudenį sėjime žiemkenčius, jau dabar vežame durpių kompos-tą, pagaminą praeitą vasarą. Tokia išpuvusi ir išsigulėjusi trąša la-bai tinka dirvoms. O kad tie plotai per vasarą ne-būtų tušti, juos apsėsi-me mišiniais. Mišinius sėjime kas dešimt dienų ir tuo būdu karves ap-rūpinsime žaliąs paš-rais.

Dabar pradėjome ruoš-ti durpes ateinantiems metams. Jas vežame prie tvartų. Ten žiemą dur-pės bus kompostuoja-mos su mėšlu ir fosfo-ritmilčiais ir sukrauna-mos į dideles krūvas, kad neišsigaruotų azo-tinės medžiagos. Tokio komposto pagaminsime apie 300 tonų. Be to, bus kompostuojamos durpės ant laukų. Per

žiemą pagaminsime apie 3000 tonų durpių-mėšlo komposto.

Šiemet sugalvojome naujesnį durpių kom-postavimo būdą. Pikt-a-galio kaime yra apie 0,5 ha ploto durpynėlis. Ja-me visos durpės tinka trąšai. Šį plotą apsėsi-me fosforitmilčiais, iš-barstydami jį apie 600 kg mineralinių trąšų. Tačiau, su buldozeriu už-kabindami ploną sluoks-nį, durpes sustumsime į krūvas ir paliksime jas pūti. Tokio komposto bus pagaminta apie 5000 tonų.

Šiuo metu į pūdymus vežu srutas, sukaupas duobėse prie tvartų. Jo-mis taip pat trešiamo kultūrines pievas.

Gaminami kompostą vasarą ir leisdami jam pūti beveik metus laiko, turėsime vertingų viet-i-nių trąšų. Tuo užtikrin-sime gerą sekančių me-tų derlių.

Vyt. Gražys
„Švyturio“ kolūkio
traktorininkas

Šienapiūtei pasiruošta

„Draugystės“ kolūkio kolūkiečiai yra numatę šiais metais sudaryti tvirtą pašarų bazę visuor-meniniams gyvuliams. Šienapiūtės darbams čia rimtai ruošiamasi. Kal-viai Patumsis ir Gindrė-nas atremontavo visas šienapieves. Stalius Bu-kauskas suremontavo vežimus. J. LAUKYS

Naikinamos piktžolės

Rimtai susirūpino pa-sėlių priežiūra „Tarybi-nės žemės“ kolūkio nari-ai. Visose laukininkys-tės brigadose pasėliai priežiūrimi sėkmingai. Ypač stropiai naiki-namos piktžolės ant-roje laukininkystės bri-gadoje, vadovaujamoje brigadininko V. Ka-linkos. Šioje brigado-je kolūkiečiai per dieną išnaikina piktžoles nuo 8—10 ha pasėlių ploto. Pasėlių priežiūros dar-buose gerai dirba kol-ūkietės Biliūnaitė, Dri-lingaitė, Grunskienė ir kitos. Piktžolės naikina-mos ir linų pasėliuose.

Žaiginiai kolūkiams

Anykščių miškų ūkio girininkijų darbuotojai įsipareigojo kolūkiams pagaminti tūkstantį komplektų žaiginių šie-nui ir dobilams džiovin-ti. Ramuldavos, Mikie-rių ir kitose girininkijo-

se jau pagaminta 817 komplektų žaiginių. Ra-muldavos girininkijoje 15 žmonių gamina žai-ginius. Čia gerai dar-buojasi A. Legas, P. Vi-jeikis, A. Jakštonis ir kiti darbininkai.
G. VALICKAS

EGZAMINAI RAJONO MOKYKLOSE

Išeinant į gyvenimą

Gegužės 30 d. Anykš-čių J. Biliūno vardo vi-durinės mokyklos 87 abi-turientai susirinko į pir-mąją brandos atestato egzaminą — lietuvių kalbos ir literatūros ra-šomąjį darbą. Lygiai 9 val. mokyklos direkto-rus drg. Vingrys atida-vo voką ir paskelbia te-mas: „Maironis — gim-tojo krašto meilės dai-nius“, „Realistinis Lie-tuvos kaimo ir žmonių pavaizdavimas V. Krė-vės kūrinuose“ ir „Buo-žių ir reakcinės dvasi-ninkijos demaskavimas A. Gudaičio-Guzevičiaus romane „Kalvio Ignoto taisybė“.

Didesnė dalis abitu-rientų pasirenka treči-ąją temą ir rašo apie did-vyrišką Lietuvos darbo žmonių kovą dėl Tarybų valdžios 1918—1919 m., apie komunistus, vado-vavusius šiai kovai, apie revoliucijos praeisus, ken-čėjus. Rašiniuose išryš-

kėja buožių Graužinio ir Laužadžio, kunigo Ka-nopos, išdaviko Naviko, šnipio Vištarto ir kitų savaudžių, imperia-lizmo tarnų šlykštūs pa-veikslai.

Kiti abiturientai, pasi-rinkę pirmąją temą, su-meile brėžia žodžius apie gimtojo krašto gamtą ir jo žmones, taip nuostabiai apdainuotus Maironio poezijoje. Kai kurie abiturientai nagri-nėjo V. Krėvės kūrybą.

Komisija, tris dienas tikrinusi, visus darbus įvertino gerai arba pa-tenkinamai. 87 abitu-rientai egzaminą išlai-kė. Komjaunuolių Liepi-nytės, Gogelio, Kontri-maitės, Tarasevičiūtės darbai, parašyti puikiu stiliumi, rodo šių abitu-rientų politinį subrendi-mą ir sąmoningumą.

Birželio 2 d. įvyko ru-sų kalbos rašomasis darbas, o birželio 4 d. — istorijos egzaminas. Ir šiuos egzaminus sėk-mingai išlaikė visi abi-turientai.

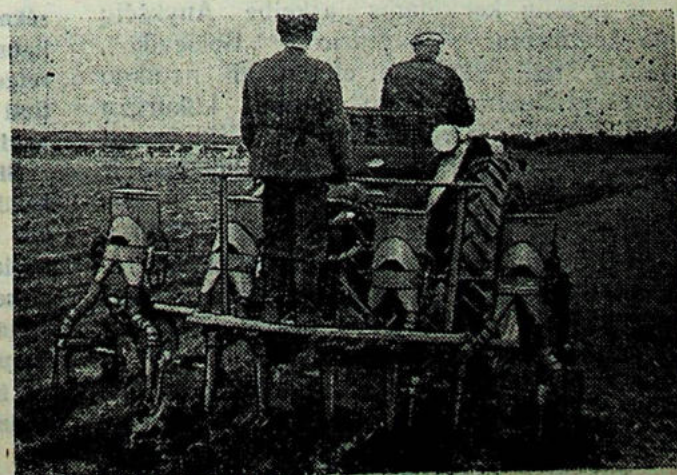
Džiugu, kad toks gau-sus abiturientų būrys po atkaklaus, įtempto dar-bo, parodo geras žinias egzaminų metu. Birželio 20 d. šie mokyklos auk-lėtiniai baigs brandos atestato egzaminus ir įsijungs į darbą, į kovą už gražią Tėvynės ateitį.

D. KAZLAUSKAS
J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokyimo dalies vedėjas

Pasisekė gerai

Anykščių Darbo jau-nimo vidurinės mokyklos abiturientai penkta-dienį laikė chemijos eg-zaminą. Gerai pasiruo-šę, visi moksleiviai atėjo į mokyklą, tvirtai pasi-ryžę negauti nepatenki-namų pažymių. Pasiba-gus egzaminui, pasiro-dė, kad visi 20 abitu-rientų sėkmingai jį išlai-kė.

P. Šaltis

M. Baranausko (ELTOS) nuotr.

GARBINGAI ĮVYKDYTI PRISIIMTUS ĮSIPAREIGOJIMUS

Gal kam nors atrodo keista ir įkyru, kad mes taip dažnai renkamės į pasitarimus, į posėdžius, kalbame apie pieną, apie mėsą, ginčijamės, baramės, vienas kitą kritikuojame. Ar ne tiesa? Bet, mieli draugai, visa tai būtina ir labai aktualu. Jei pas mus būtų dideli pieno primelžimo rodikliai, fermos būtų pilnos gražiai nupenėtų ir užaugintų kaulių, gal tada ir nevarta būtų kalbėti apie žemės ūkį, apie socializtinių įsipareigojimų vykdymo būtinumą.

D Aš noriu ypatingai užakcentuoti visuomeninės gyvulininkystės vystymo klausimą. Kiekvieno kolūkio, kiekvieno fermos darbuotojo reikalas yra gyvulių bandos didinimas bei karvių produktyvumo kėlimas. O šioje srityje mes labai atsilieiname. Jei kaimyniniai respublikos rajonai jau dabar turi šimtui hektarų 10 ir daugiau karvių, tai pas jus karvių skaičius siekia vos septynias. Esant tokiai padėčiai, mes negalime galvoti ir tikėtis, jog pieno priemelzimas, o tuo pačiu ir mėsos gamyba didės.

Iki šiol kai kuriuose kolūkiuose neleistinai švaistomas prieauglis, nepakankamai dėmesio skiriama gyvulių priežiūrai, jų veislės gerinimui. Nenormalu, kad veršeliai realizuojami mėšai mažo svorio, dėl to kolūkiai turi didelius nuostolius. Jeigu kolūkiuose veršeliai būtų kaip reikiant prižiūrimi, gerai šeriami ir šelmi-

Kovoti už gerą pasėlių priežiūrą

(Iš Elmininkų bandymų stoties direktoriaus
drg. A. Puodžiuko pranešimo)

Blogas tas šeimininkas, kurio darže, tarp augančių daržovių, aukštai iškėlusios galvas želia usnys, tarpuvagiuose žaliuoja kitos piktžolės. Iš tokio daržo jokių būdu nesulauksi gero derliaus. O jei piktžolės iš daržų bus raunamos su šaknimis, jei pasėliai jaus nuolatinę priežiūrą, rudenį derlius bus gausus.

Jau praėjusiais metais griežtą kovą piktžolėms ir pasėlių kenkėjams paskelbė Anykščių rajono žemdirbiai. „Svyturio“, „Bolševiko“, „Anykščių šilėlio“ kolūkiai efektyviai naudojo chemines priemones, laiku pureno kukurūzų tarpueilius, akėjo ir vagojo bulves. Aišku, esant puikiai pasėlių priežiūrai, šiuose kolūkiuose ir derlius bus geras.

Tačiau kai kuriuose tiek Anykščių rajono, tiek ir kaimyniniuose Troškūnų bei Kavarsko rajonų kolūkiuose pasėliai blogai prižiūrimi. Labai retai naudojami cheminiai preparatai ir kitos kovos su piktžolėmis priemonės.

Bandymai ir kitų kolūkių praktika rodo, kad išauginti gausų ir švarų derlių galima kiekvienam žemės sklype. Tik reikia, kad būtų naikinamos piktžolės, nuolat kovojama su vėsiomis pelėsių kenkėjais.

Trečiadienį Jono Biliūno vardo vidurinės mokyklos salėje įvyko tarptarajoninis žemės ūkio darbuotojų pasitarimas gyvulininkystės produktų didinimo ir svarbiausių žemės ūkio darbų organizavimo vasaros metu klausimais, kuriame dalyvavo Anykščių, Troškūnų ir Kavarsko rajonų kolūkių pirmininkai, žemės ūkio specialistai, fermų darbuotojai, respublikos bandymų stočių ir mokslinių tyrimų institutų moksliniai bendradarbiai. Pranešimą „Dėl neatidėliotųjų priemonių gyvulininkystės produktų gamybai didinti, vykdyti pasėlių priežiūrą ir gaminti pašarus vasaros metu“ padarė Lietuvos TSR Ministrų Tarybos reikalų valdybos vyr. inspektorius drg. A. Slapsys. Eilę vertingų pasiūlymų bei patarimų pasitarimo dalyviams suteikė moksliniai darbuotojai, kurie skaitė pranešimus pasėlių priežiūros ir cheminių priemonių panaudojimo kovoje su piktžolėmis, pašarų kaupimo, pieno ir mėsos gamybos didinimo klausimais.

Apie socializminių išpareigojimų vykdymo eigą pasitarime kalbėjo Lietuvos TSR Ministrų Tarybos Pirmininko pirmasis pavaduotojas drg. J. Laurinaitis. Tarpjaunio žemės ūkio darbuotojų pasitarimo darbe dalyvavo Lietuvos KP CK pirmasis sekretorius A. Snieckus.

Duotas žodis tvirtas, ir jį reikia tesėti

(Iš Lietuvos TSR Ministrų Tarybos pirmininko pirmojo pavaduotojo drg. J. Laurinaičio kalbos)

ninkiskai auginami, kolūkiai iš to turėtų ne nuostolius, o grynas pajamas. Nemažas versėlių skaičius iš kolūkiečių sodybų pateko į turgy, į įvairių spekuliantų ir supirkinėtojų rankas. Gi kolūkių vadovai į šitokius reiškinius nekreipia net dėmesio, visiškai nesirūpina, kad karvių fermos pasipildytų naujomis, geros produkcijos karvėmis. Priešingai kartais jie eina gyvulių skaičiaus mažinimo keliu. Nedovanotina yra tai, kad ganyklinių laukotarpiu, kai brangus kiekvienas litras pieno, karvės išbrokuojamos.

Kaip Anykščių, taip ir Kavarsko bei Troškūnų rajonai ūkiniu atžvilgiu yra pajėgūs. Klekvienais metais, kiekvieną mėnesį šių rajonų kolūklai auga, ekonomiškai stiprėja. Tad kodėl taip palengva žengiamo į priekį? Juk dar yra kolūkių, kuriuose pieno ir mėsos

gamyba nė tik neauga, bet netgi mažėja, palyginus su praėjusiais metais. Stai toks ekonomiskai stiprus, vienas pirmaujančių Anykščių rajone „Žalgirio“ kolūkis gyvulininkystės produktų gamyboje atsilieka. Palyginus su praėjusių metų tuo pačiu laikotarpiu, šiemet čia pieno primelžiama žymiai mažiau, o mėsos gamyba sumažėjo net 2,7 centnerio. Panaši padėtis yra „Už taiką“, „Keltas į komunizmą“ ir kituose Anykščių rajono kolūkiuose. Tai, žinoma, labai apgailėtina padėtis, kuri toliau jokia būdu tęstis negali.

Kaip matome, penkių mėnesių darbo rezultatai jūsų rajonuose nelabai džiuginantys. Bet dirbant, stengiantis, parodant daugiau organizuotumo ir šeimininkiškumo, galima ištaisyti esamas klaidas.

Ar ne keista, draugai, kad net kolūkių pirmininkai nežino tikrosios padėties apie socia-

listinių įsipareigojimų vykdymo eigą, nežino, kiek jiems trūksta ir reikalinga įsigyti karvių, bekonių, kiek reikia pagaminti pieno ir mėsos, kad įvykdytų mėnesio, ketvirčio ar pusmečio planą. Aišku, esant tokiai padėčiai, tokiam apalaidumui, mes negalime tikėtis sėkmingų rezultatų.

Kovojant už socialis-
tinių įsipareigojimų sa-
valaikį įvykdymą, už
aukštus derlius ir gau-
sią mėsos gamybos pro-
dukciją, brigadose, fer-
mose reikia reguliariai
tikrinti įsipareigojimų
vykdymo eigą, kiekvie-
nai brigadai, fermai ir
net melžėjai bei kiaulių
šėrėjai duoti konkrečias
užduotis ir reikalauti,
kad jos būtų vykdomos.
Tik taip organizavę kol-
ūkinę gamybą, mes įvyk-
dysime prisilmtus įsipa-
reigojimus. O įvykdyti
juos reikės, nes to iš
mūsų reikalauja partija
ir vyriausybė, nes tai
yra mūsų visų gyvybi-
nis reikalas.

Pašarų baze reikia nuolat rūpintis

(Iš Radviliškio bandymų stoties mokslinio bendradarbio drg. J. Pu odžiukyno pranešimo)

Labai dažnai daugelis kolūkių skundžiasi pašarų trūkumu, gerų pievų bei ganyklų nebuvimu, dėl ko nukenčia ir visuomeninis stambių raguočių, ir kiaulių ūkis. Bet mes nepastebime visų galimybių, esamų resursų, kurie slypi mūsų pašonėje, tose pačiose kolūkių lankose, turiose ganyklose. Kodėl mes negalime įsirengti gerų kultūrinių ganyklų, kodėl metai iš metų paliekame didžiausius plotus nenusausintų pievų? Gi jose ir slypi visi geriausi išteklių stipriai ir garantuotai pašarų bazei sudaryti. Kaip rodo patyrimas, pašarais geriausiai apsirūpina tie kolūkiai, kurie reguliariai kas metai plečia daugiamečių žolių plo-

tus, kurie ypatingą dėmesį skiria vitamininio šieno gamybai. Įsirengti gerą ganyklą — visiškai paprastas ir nepainus dalykas. Deja, kai kurie vadovai tuoj pradeda skųstis įvairių medžiagų, spygliuotos vielos nebuvimu, tuo tarpu kai jiems trūksta mažų mažiausia organizuotumo ir iniciatyvos.

Ne už kalnų šienapiūtė. Tinkamas pasiruošimas, visų darbų organizavimas nulems jos sėmę. Nedvejojant ir nieko nelaukiant reikia gaminti žaiginius, ruošti klojimus ir inventorių, kad nė vienos dienos vešliai žaliuojanti žolė nestovėtų laiku nenupiauta, nepūtų pradalgiuose.

*Ukinių pastatų statybai
—didesni dėmesį*

(Iš Lietuvos Gyvulininkystės ir veterinarijos
instituto mokslinio bendradarbio
drg. B. Kubiliaus pranešimo)

Kadangi dar kolūkiams ne visada apsimoka statyti brangias tipines veršides, o gamybinių pastatų trūksta, tad veršeliai laikomi netinkamose patalpose, o kartais prieinama net prie to, kad, neturint kur talpinti veršelių, jie skerdomi jauno amžiaus. Taikstydamiesi su tokiais faktais, mes galime gana greit atsidurti aklovietėje, be jokių perspektyvų ateičiai.

Todėl Lietuvos Gyvulininkystės ir veterinarijos institutas, atlikęs

eilę bandymų, priėjo išvados, kad tiek žiemą, tiek ir vasarą veršelius galima sėkmingai auginti pusiau atvirose patalpose, t. y. vadina-mose pašiūrėse. Tokios pašiūrės nebrangiai kainuotų, o veršelių augi-nimo sąlygos žymiai pa-gerėtų. Tad man atrodo, norėdami paspartinti mėsos gamybą ir prie-anglio sąskaita padidin-ti galvijų skaičių, kol-ūkių vadovai turėtų dar rimčiau ir atsakingiau pažiūrėti į patalpų pa-ruošimo klausimą.

Nuolat didinti žemės ūkio produktų gamybą

(13 Lietuvos TSR Ministrų Tarybos reikalų valdybos vyr. inspektoriaus drg. A. Slapšio pranešimo)

Slandien mes visi čia su-
sitrinkome dalykiškai ap-
svarstyti svarbiausius že-
mės ūkio produktų gamy-
bos klausimus, visas gal-
mybes, kaip greičiau ir
sėkmingiau įvykdyti pris-
iimtus socialistinius įsipai-
rėjimus, kaip paspar-
tinti kolūkių ekonomikos
augimą.

Siuo metu svarbiausiu kolūkių uždaviniu yra ir bus sėkmingas ir spartus, nuolat augantis mėsos ir pieno produktų gamybos didinimas. Tačiau, kaip rodo praktika, ir kaip matoma iš socialistinių įsipareigojimų vykdymo eigos, tiek Troškų, Kavarsko, tiek ir Anykščių rajonuose pritrūksta įsipareigojimų

vykdomi nepatenkinamai. Per praėjusius penkius mėnesius nė vienas iš šių rajonų neįvykdė mėsos gamybos plano. Kodėl taip įvyko, kas kaltas, kad tūpčiojama vietoje? Visų pirma didžiausia kaltė tenka kolūkių vadovams ir žemės ūkio specialistams, kurie iki šiol būna labai nereiklūs, mažai kontroliuoja brigadų ir fermų darbą, neieško kelių ir rezervų mėsos gamybai padidinti. Žinoma, kad stovėti vietoje negalima, ir ateityje reikės dar daugiau padirbėti, dar daugiau pasistengti, kad socialistinių įsipareigojimų vykdymo kreivė kas dieną, kas savaitę kiltų aukščiau.

Tiek plano, tiek ir mėsos

gamyba priklauso nuo pa-
šarų. Didelę klaidą daro
tie kolūkių vadovai ir tie
žemės ūkio specialistai, ku-
rie po sėjos galvoja „atsi-
pūsti“, abejingai žiūri į
pasiruošimą šienapiūtės
darbams. Ne paslaptis, kad
kal kurie Anykščių rajono
kolūkiai iki šiol neturi pa-
sigaminę reikiamo kiekio
žaiginių, ne visos šiena-
plovės galės išvažiuoti į
lankas. Tai rodo, kad šie-
napiūtė gali praeiti neor-
ganizuotai, su pavėlavimu
ir atnešti didelius nuosto-
lius.

Neabejotina! didele reik-
mę būsimam derliui turės
savalaikę ir tinkama pasė-
lių priežiūra. Jeigu koloki-
niai laukai bus įvairūs nuo

piktžolių, nuo (vairių pa-
sėlių kenkėjų, gražus ir
turtingas bus rudenį der-
lius. Deja, kai kurie kol-
ūkių vadovai labai nenoriai
ir nerangiai kovoja su pikt-
žolėmis, mažai rūpinasi
pasėlių priežiūra.

Reikla, kad jau dabar visos kolūkių partinės organizacijos, apylinkių vykdomieji komitetai, kolūkių valdybos rimtai apsvarstytų savo galimybes, nekartotų pernykščių klaidų, kurios trukdė visokeriopai vystyti ir stiprinti visuomeninį ūkį, ir dėtų visas pastangas, visą savo trūksą sėkmingam ir garbingam socialistinių įsipareigojimų įvykdymui.

Partijos GYVENIMAS

Yra ko pasimokyti

„Skiemonių“ kolūkio komunistai, savo susirinkime svarstydami TSKP CK nutarimą „Apie masinio-politinio darbo Stalino srities darbo žmonių tarpe būklę ir priemones jam pagerinti“, numatė konkrečias priemones TSKP XXI suvažiavimo medžiagai propaguoti kolūkiečių tarpe.

Buvo nutarta „Skiemonių“ kolūkio bibliotekos patalpose įrengti nuolat veikiantį agitpunktą, prie jo įsteigti agitatorių mokyklą. Buvo sudarytas iš 20 žmo-

nių agitatorių kolektyvas. Agitatoriais tapo kolūkio gamybos pirmūnai, mokytojai, medicinos darbuotojai. Jie pasiskirstė brigadas. Be to, čia sudaryta 11 žmonių lektorių grupė, kuriai vadovauja Skiemonių vidurinės mokyklos mokytojas drg. Dilys. Ši grupė organizavo paskaitų ciklą „TSKP XXI suvažiavimas — komunizmo statytojų suvažiavimas“. Paskaitas skaitė mokytojai Dilys, Čžiūnaitė ir kiti lektoriai. Agitatoriams pasiūlius, politinis-masinis darbas vyksta laukininkystės brigadose ir gyvulininkystės fermose. Kolūkyje praktikuojami brigadų susirinkimai, rengiamos brigados dienos. Tomis dienomis susirenka visi brigados nariai. Pradžioje jiems paskaitoma paskaita, o vėliau aptariami svarbiausieji klausimai.

Agitatoriai daug dėmesio skiria vaizdinei agitacijai. Tiek pačiame

agitpunkte, tiek kolūkio kontoroje, o taip pat gyvulininkystės fermose įrengti stendai pasakoja apie kolūkio septynmečio plano uždavinius, diagramas, vaizduojančios 1953—1958 m. m. kolūkio ekonomikos augimą. Įrengiant diagramas ir stendus padirbėjo kolūkio pirmininkas drg. Budreika, agitatoriai Mazgelis, Pa-brinkienė ir kt. Kolūkio agitatoriai dažnai organizuoja klausimų-at-sakymų vakarus.

Siomis dienomis įvykęs toks vakaras sukėlė didelį kolūkiečių susidomėjimą. Šiuo metu kolūkio partinė organizacija ruošia klausimų-at-sakymų vakarus ateistiniams klausimais.

Numatyta organizuoti tematinį vakarą „Kaip aš nustojau tikėti dievu“. Kolūkio partinė organizacija reguliariai šaukia agitatorių pasitarimus, kuriuose agitatoriai pasidalina darbo patyrimu. A. Utkus

SEMINARAS AGITATORIAMS

Siomis dienomis „Už taiką“ kolūkyje įvyko penkių kolūkių agitatorių seminaras. Agitatoriams buvo perskaitytos paskaitos „Apie žmogaus kilmę“, „Mūsų respublikos ir rajono septynmetis“ ir kitos.

Čia keliais žodžiais pasakosime jo biografiją. Netekęs tėvų, pamotės išvytas į gatvę, Vladas Macevičius buvo auginamas vaikų namuose. Iš vaikų namų jau septyniolimetį vaiką pasiėmė auklėti atsidaręs jo tikras brolis, Žaliakalnio bažnyčios vikaras R. Macevičius. Vladas, niekur nedirbdamas, mokėsi darbo jaunimo vidurinėje mokykloje. Atrodo, viskas gerai. Bet vieną dieną, palikęs viską, kas buvo kunigo, apsilavęs iš vaikų namų gautais ir jau nunešiotais batais, Vladas išėjo į gatvę, pasirūždamas daugiau niekad negrįžti pas brolių. Pralaidęs naktį gatvėje ant suolo, jis atėjo į redakciją, prašydamas išspausdinti jo laišką broliui — kunigui ir padėti rasti tikrą gyvenimo kelią.

Kunige, Tu nustebsi, pamatęs laikraštyje Tau adresuotą tokį ilgą mano laišką. Mat, šia tema, kuria aš čia rašysiu, Tu vengdai su manimi kalbėti. Paskutinius mano atvirus

Apie tai, kaip agitatoriai propaguoja TSKP XXI suvažiavimo nutarimus, papasakojo „Už taiką“ kolūkio partinės organizacijos sekretorius drg. Jakniūnas, to paties kolūkio agitatorė drg. A. Mockapetrytė, „Žalgirio“ kolūkio pirmininkas drg. Žižmaras ir kiti.

A. BITENAS

Nuotraukoje: brigadininkas A. Jusipovas. M. Redkino (TASS) nuotr.

Pavyzdinga parduotuvės vedėja

Geral dirba Rubikiuose Debeikių vartotojų kooperatyvo parduotuvės vedėja Suchadolskienė. Ji stengiasi plytų fabriko darbininkus ir tarnautojus aprūpinti būtiniausiais maisto produktais ir pramoninėmis prekėmis. Visos prekės svariai užlaikomos, šviežios, nesugedę, teisingai atsveriamos. Prie kiekvienos prekės pridėta etiketė su kaina. Sąžiningai dirbdama, ji užsitarnavo autoritetą fabriko darbininkų ir tarnautojų tarpe.

P. Juselis

JONAS POSLYS

Balys SRIUBAS

PAVASARINIAI VAKARAI

Aš vakarą tylų gegužio
Taip noriu pabūti lauke,
Pažvelgti, kaip žvaigždės sudužę
Bekraštėj aukštybėj paskęs.

Mane to jaunystėj išmokė
Dalia darbininko sunki,
Kai, dieną išvargęs sunkokai,
Tik vakarą laisvas lieki.

Prisėdęs po beržu šakotu,
Ilgėjaus geresnių laikų.
Gyvenimas buvo miglotas,
Gyvenimas buvo sunkus.

O šiandien be liūdesio naštos
Aš vaikštau ramiais vakarais.
Ir dainos, ir juokas negęsta,
Ir reiškas visur atvirai.

Naujos knygos Anykščių knygyne

N. Michailovskis-Garinas. GIMNAZISTAI. Apsysaka.

Si knyga yra autobiografinės apysakos „Tiomos vaikystė“ tęsinys. Autorius, XIX a. rusų rašytojas, vaizduoja Tiomos ir jo draugų mokslo dienas, pasaulėžiūros formavimąsi, pirmąją meilę.

U. Vitmenas. ŽOLES LAPAI.

Įžymaus amerikiečių poeto poezijos knyga, pasižyminti savitu poetiniu braižu. Vitmeno poezija — tai himnas žmogui kūrėjui ir gamtai, tai heroizmo ir tautų draugystės šlovinimas.

Volteras. ATVIRA-

SIRDIS.

Tai garsaus prancūzų rašytojo ir filosofo knyga, aštriai kritikuojanti religinį fanatizmą, parodanti dvasininkų piktadarybes.

L. Tolstojus. KARAS IR TAIKA.

Tai trečiasis didžiojo rusų rašytojo keturių tomy romano leidimas.

Meninių kolektyvų gastrolės

Ir žiemą, ir vasarą Anykščius dažnai aplanko su savo naujaisiais pastatymais respublikos teatrai. Bet niekad nebūc tokia gausi vasara teatrų ir kitų meninių kolektyvų gastrolėmis kaip ši. Beveik kas savaitę skelbimų lentose skaitome vis naujų pjesių, vokalinių, muzikinių pastatymų pavadinimus. Stai neseniai

Anykščiuose lankėsi Šiaulių dramos teatro artistų trupė, kuri anykštiečiams parodė muzikinį vokalų „Pavasario sielvartai“, LTSR Valskybinis akademinis dramos teatras suvaidino vengrų Klaros Fecher komediją „Mes irgi ne angelai“.

Mažieji žiūrovai su įdomumu žiūrėjo Kapsuko lėlių teatro spektaklį

„Nykštuko nosis“, parasytą pagal Haufo pasaką.

Paskutiniu metu apsilankiusieji Ukmergės žemės ūkio technikum darbuotojų dramos mėgėjai puikiai suvaidino N. Gogolio „Vedybas“, Biržų mokytojų kolektyvas susilaukė nemaža plojimų už linksmą operetę „Kornevilio varpai“. Z. MIKSYS

TAI PADIKTAVO SAŽINĖ

(Atviras laiškas Žaliakalnio bažnyčios vikarui kunigui R. Macevičiui)

žodžius nutraukel smūgiu, suduodu man per veidą. Bet jokių būdų nepagalvok, kad tai darau kerštaudamas Tau už gautą antausį. Ne, dar kartą nei šį laišką padiktavo mano sąžinė, mano gilus apsisprendimas, kuris brendžia gana ilgai.

Nors esame vienu tėvų vaikais, bet mudviejų keliai anksti išsiskyrė. Bet ne tai svarbu. Motinai, o vėliau tėvui mirus, beširdė pamotė mane paliko, anot Tavo, dievo valiai. Bet mane globojo, augino ne Tu, ne Tavo dievas, o valstybė, vaikų namai. Ten aš atradau antrą didelę šeimą. Aš pamilau savo likimo brolius, motiniškas auklėtojas.

Vaikų namuose aš me-

klaus, jaučiausi laimingas draugiškame pionierių būry. Buvau linksmas, kartais net per daug padykęs berniukšis.

Kartą sunkios ligos metu mane pasiekė pirmasis Tavo laiškas. Nors Tavo žodžiai man keistai skambėjo, vis dėlto jie buvo nepaprastai malonūs. Ir aš iš visos širdies džiaugiausi, jaučiausi dar laimingesnis. Tavo laiškas tuomet žadino melle, šventą pagarbą Tau.

Tik praslinkus keleriems metams sužinojau, kad Tu esi kunigas. Ta žinia giliai supurtė mane. Ją aš slėpiau nuo savo draugų. Man, pionieriui, buvo gėda prisipažinti, kad tas mano gerasis brolis, kuris rašė tokius malonius tėviškus

laiskelius, retkarčiais slūstė dovanėles, yra šventikas. Ir aš tylėjau. Pasidariau savo draugams neatviras. Pradėjau apie visus kunigus, kurių visai tada nepažinojau, galvoti taip pat gerai, kaip ir apie Tave. Tai moraliai sukaustė mane. Vaikai pradėjo ir mane vadinti „kunigėliu“.

Pagaliau pereitų metų vasarą Tu pasiėmė mane savo visiškam globon. Kelsi Tu man tuomet atrodė moteriškai švelnus veidelis, plačios kelnės, švarkas su aukštais pakeltais pečiais luošino ir šlaip liesą Tavo figūrą. Ironiškai skambėjo ir Tavo klausimai apie vaikų namuose mums duodamą maistą, apie komjaunimą, kukurazų sėją ir pan.

Bet Tavo švelnumas, netgi pernelyg dažni, man nepaprasti bučiniai, sunkiai suvokiamos frazės apie gyvenimo prasmę, idealus svaigino mane. Aš akliai garbinau Tave, mylėjau.

Savotiškai mane svaigino ir viliojo Tavo gyvenamoji aplinka, puikiai su tvarkytas kambarėlis Žemaitės gatvėje 6—2. Mane žavėjo radijo aparatas, net trys magnetofonai, rašomoji mašinėlė, fluorescencinės lempos, iki tol man nematytos smetoninės knygos, skanus „kunigiškas“ maistas, Tavo įdomios kalbos. Ir aš tikėjau joms visur, kur Tu bekaltėtum: ar namie, ar bažnyčioje per pamokslus. Tavo įsakytas aš mintinai kalčiau „dievo ir bažnyčios įsakymus“ mokliausi „katekizmo“, skaitčiau apie „dvasinį peną“, apie tai, kaip atlikti išpažintį, kaip apsaugoti nuo ištvirkavimo ir kitų „pa- (Nukelta 4 psl.)

TAI PADIKTAVO SAŽINĖ

(Atkelta iš 3 psl.)
saulio žabangų. Visa tai man buvo nauja ir negalėjo nežadinti jaunuoliško smalsumo. Turėdamas daug laisvo laiko, aš ėmiau giliau „kništis“ Tavo bibliotekoje. Čia šalia „šventųjų“ knygų aš atradau visą rinkinį knygpalaidžių įvairiais seksualiniais klausimais, knygas, šmeižiančias tarybinę santvarką. Tai mane nustebino ir sudomino.
Visa tai aš skaičiau ir vis daugiau stebėjau Tave, aplinką, į kurią Tu mane panardinai. Aš stebėjau, su kokių pasigardžavimų Tu kalbi apie užsienį, „smeitoninius laikus“, kaip prigludęs prie radijo aparato, godžiai klausaisi Vatikano, „Amerikos balso“ bei kitokių Tavo vadinamųjų „mūsų šiekėlių balsų“ ir su kokių neslepiančių pasišlykštėjimu išjungi jį, kai išgirsti Tavo vadinamąsias „tarybinius tauškalus“, kaip stengiesi apjuodinti visa, kas yra tarybinio. Aš negalėdavau suprasti, už ką mano gerasis brolis taip neapkenčia tarybinės santvarkos, kurl mane ir šimtus panašių našlaičių išaugino, pagaliau ir Tau, Romai, ji netrukdė el-

ti pasirinktu keltu — baigti seminariją, tapti kunigu ir dabar prabangiai gyvena. O Tu, kaip ir kiti Tave panašūs kunigai, vaidini kažkokį gyvą kankinį. Ne, kunige, Tu ne savo protu mąstai, ne savo žodžius kartoji...

Aš pamačiau, kad tokių nežinia ko bijančių, besišibždančių Tavo draugijoje yra ir daugiau. Kažko bijodami, kažko neapkęsdami šibždėdavosi pas Tave atvykstantieji kunigai, kurie tau atveždavo man nežinomą literatūrą, o iš Tavęs išsiveždavo kitą. Savo tišku knygnešiu Tu padarei ir mane. Tu versdavai mane eiti į Molėtų g. 10 ir iš ten nešti pundus palaidos spaudo, kurią sutvarkę taip pat per mane sluntelį į Višinskio g. 105 bei į kitas parapijos vietas su prierašu: „Slusk toliau“. Višinskio gatvėje Nr. 105, kur Tavo patvarkymu aš kasdien pietaudavau, radau tikrą vlenuolyną. Čia rinkdavosi tyliai šibždančios moterėlės, kurios skaitydavo Tavo knygetes, su neapykanta kalbėdavo, kad „jaunimas nepaiso gavėnios ir šoka“, kad „prie komu-

nizmo vaikai bus auginami inkubatoriuje“ ir pan. Nesuprantami, įtartini man buvo šie šibždantieji šešėliai. O išėjęs į darbo jaunimo mokyklą, aš mačiau visai kitus žmones, žvalų, gyvenimu besidžiaugiantį jaunimą, kuris moka visu balsu juoktis, kalbėti, visa širdimi džiaugtis laisvu gyvenimu, prasmingai dirbti ir gyventi. Taip, kunige, laisvai ir prasmingai, turėdami gyvenimo tikslą, jausdami neapsakomą moralinį pasitenkinimą dėl to, kad savo darbu yra naudingi daugumai, kad prisideda prie bendro, labai svarbaus reikalo. Todėl kai paryčiais mudu su Tavim eidavome į bažnyčią, aš pavydžiai stebėdavau į darbą skubančius darbininkus, nes žinojau, kad jie skuba gaminti gėrybes, kuriomis mudu su Tavimi naudojames, įtikindami save, kad jas mums suteikia dievo malonė. Ir kasdienėjome garbinti to nežinomo nepažįstamo „dievo“, dėkoti jam už tas malones; visai negalvodami apie tikruosius tų malonių gamintojus. O kuo gi mes prisidedame prie tų gėrybių pagaminimo, kuriomis

naudojames? Si mintis knietėjo mano galvoje, dėl to nerimavo mano sąžinė.

Bet Tu, kunige, buvai ramus ir nuramindavai mane, stengdavaisi atitraukti nuo tokių minčių, stropiai saugojai nuo „nereikalingos filosofijos“, „pasaulio žabangų“. Tu bijojai, kad aš nesuabejočiau Tavuoju dievu, kurio valią žemėje reiškė Tu, brolau. Gal aš Tau ir toliau akiai būčiau tikėjęs, jeigu vis labiau nebūtų ryškėjęs Tavo veidmainiskumas. Aš girdėjau, kaip Tu pamaldžiai sakydavai pamokslus, dievobalmingai kalbėdavai šventoriuje su daktelėmis, moki mane valdyti jausmus ir mintis, į merginas žūrėti kaip į švenčiausiąją panelę Mariją, o Tave patį, kunige, kambaryje esu netikėtai radęs su abiturientu R. R. tokioje padėtyje, kad čia nedrįstu rašyti. Tai buvo netikėtai, bet ne atsitiktinai, nes ji beveik kasdien lankydavo Tave ir Tave vadino ne kunigu, bet Romu. Šią merginą, dvasiškas ganytoją, lygiai kaip ir mane, Tu priviliojai savo „šventumu“, „aukštąs“ moralais, „šventomis“ knygutėmis, bet dabar judviečių santykiuose nieko švento nėra. Juk apie tai net Žaliakalni davatkos kalba. Bet tai dar ne viskas. Tu prisimeni, kunige, kai vėl vakarą, parėjęs namo iš mokyklos, aš radau Tavo kambaryje tik chalatą apsivilkusią merginą Adą O. Jūs tuomet stiklines kambario duris buvote uždengę antklode ir nesitikėjote, kad aš pareisiu namo. Tu tuomet išprašei mane iš kambario ir

liepei pernaktoti pas pažįstamą davatką. Ką gi, aš Tau netrukdžiau „apaštalauti“ ir su šia mergina. Bet kilusios naujos mintys jau nebedavė man ramybės.

Nėra reikalo priminti visus tuos siurprizus, kurių aš vis dažniau ir dažniau susilaukiau Tavo elgesyje. Apie juos rašyti nepatogu, o pats jų neprisiminti negali. Klekviensas iš jų griudavo manyje Tavo autoritetą, su šaknimis rove tikėjimą kunigų „šventumu“, draskė tą tamsų religinį šydą, kuriuo Tu buvai apsupęs mane. Aš pradėjau į viską blaiviau žiūrėti, pamačiau Tavo veidmainybę, fariziejiskumą. Tu geras valdinai jėzuitišką apaštalą, užsibrėžęs sau misiją — ištraukti mane iš šviesaus tarybinio jaunimo kelio ir padaryti tamsybininkų įrankius. Tai iš pradžių Tau pavyko. Trumpam laikui Tu apmulkinai mane, bet apsiskaldė val, kunige. Mane auklėjo didžioji tarybinė šeima. Tavo opiumas negalėjo nuslopinti mano širdyje tos didžios šeimos išaugintų komunistinės moralės dailių.

Tą atmintinę pavasario dieną, kai, ne kiek nesivarždamas manęs, Tu, kunige, laikei ant kelių R. R., bučiavaisi su ja, mano ilgai tausota kantrybė sprogo. Tuomet aš norėjau pasakyti Tau visa, kas susikaupė per metus širdyje. Bet Tu „šventu aliejumi“ patepta ranka man sudavei per veidą. Bravo, kunige! Bent kartą pasielgei atvirai. Tai pirmas Tavo tikras nuoseklus elgesys su manimi.

Tuomet aš nespėjau padėkoti. Už tai dabar nuoširdžiai dėkoju. Sis antausis padėjo man galutinai atšpeikėti iš tos hipnozės, kurioje išlaikėi išėjusius metus.

Aš išėjau tada, nepaėmęs iš Tavęs nieko. Visą naktį aš praleidau gatvėje ant suolelio, galvodamas apie savo pasielgimą ir tolesnį kelią. Išvada viena — mudviem nepakliui. Mano kelias — sąžiningo darbo, atkaklaus mokymosi kelias kartu su tarybinio jaunimo. Aš kreipiausi į „Kauno tiesos“ redakciją, prašydamas padėti man grįžti į tikrą gyvenimą. Man padėjo. Dabar aš esu vienos įmonės didelio kolektyvo narys, toliau mokausi. Aš laimingas, Romai, ne vien tuo, kad ištrūkiau iš Tavo religinio tvaiko, jėzuitinio pinklių, bet, svarbiausia, kad jaučiuosi laisvas, visuomenei naudingas pilietis.

Baigdamas noriu pakartoti: ne kerštas ir ne neapykanta Tau, bet mano sąžinė ne padiktavo ši laišką. Jei Tu man būtum tik brolis, bet ne kunigas, ne religijos skelbėjas, aš gal to nedaryčiau, bet Tu kasdien moraliai žaloji šimtus kitų žmonių lygiai taip, kaip sužalojai mano sąmonę. Ir aš nenoriu, kad į Tavo pinkles patektų daugiau tokių aukų. Aš netikiu, kad šis mano laiškas padės Tau susiprasti. Ne! Bet jis gal padės kai kam suprasti Tave, kunige, ir panašius į Tave šventikus, susimąstyti apie tikėjimą į dievą.

Tavo buvęs brolis
VI. MACEVICIUS

„Kauno tiesa“

PRANEŠIMAS

apie pieno ir mėsos gamybą rajono kolūkiuose
1959 m. birželio 1 d.

Užimamoji vieta	KOLŪKIO PAVADINIMAS	Pagaminta pieno 100 ha naudmenų (cent.)	Primežiama pieno iš 1 karvės (kg)	+ padidėjimas — sumažėjimas palyginus su praėjusiu metų tuo pačiu laikotarpiu	Pagaminta ir parduota mėsa 100 ha naudmenų (cent.)	Pagaminta ir parduota kiaulienos 100 ha ariamos (cent.)
1.	„Anykščių šilelis“	123,3	1103	+176	17,6	11,1
2.	„Draugystė“	90,4	971	+2	14,3	9,6
3.	„Lenino keliu“	81,2	970	— 32	10,8	12,4
4.	„Pergalė“	75,7	949	+215	21,3	20,9
5.	„Svyturys“	73,7	862	+239	5,1	5,0
6.	„Mičiurino vardo“	66,1	838	+82	10,6	10,1
7.	„Bolševikas“	61,5	761	+191	9,7	9,7
8.	„Žalgiris“	58,9	1041	— 64	4,0	3,1
9.	„Punktukas“	56,8	755	+172	7,2	6,7
10.	„Laisvas artojas“	55,4	799	+316	4,2	3,8
11.	„Ateitis“	54,7	749	+312	12,3	14,0
12.	„Už taiką“	46,0	718	+33	3,1	2,7
13.	„Tarybinė žemė“	42,2	533	+284	9,0	7,0
14.	„Lenino vardo“	41,5	528	+136	8,7	9,6
15.	„Jara“	41,4	679	+287	8,1	8,5
16.	„Zdanovo vardo“	40,4	511	+132	2,1	3,0
17.	„Skiemonys“	39,8	539	+112	4,4	3,4
18.	„Jaunoji gvardija“	39,7	577	+100	8,4	12,4
19.	„M. Melnikaitės vardo“	37,7	497	+148	5,4	5,5
20.	„Cerniachovskio vardo“	37,1	640	+362	5,1	6,4
21.	„Naujas gyvenimas“	35,6	680	+403	10,2	11,7
22.	„Paryžiaus Komuna“	34,8	587	+195	7,3	8,8
23.	„Svėdasai“	34,5	555	+120	9,7	10,3
24.	„Ažuolas“	33,8	486	+167	3,7	3,7
25.	„Diktantai“	31,4	515	+207	6,4	6,6
26.	„J. Biliūno vardo“	31,3	607	+57	5,1	7,6
27.	„Kelias į komunizmą“	29,3	434	— 13	5,0	5,4
28.	„Tarybinis artojas“	28,6	524	+119	3,0	3,6
29.	„Tarybų Lietuva“	22,8	329	+106	7,2	8,0
30.	„P. Cvirkos vardo“	20,0	299	+60	3,0	3,6
31.	„Puškino vardo“	19,0	346	+108	3,1	4,8
32.	„Aušra“	17,8	320	+38	2,7	2,8
33.	„Kibirkštis“	15,3	342	— 90	1,3	1,1
Rajone:		47,7	676	+134	7,5	7,6

CSV inspektorius Anykščių rajonui

Rajono moksleivių spartakiada

Praėjusį trečiadienį ir ketvirtadienį J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos stadione vyko rajono moksleivių lengvosios atletikos pirmenybės.

Varžybos pradėdamos 100 m užbėgimu merginoms. J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos moksleivė L. Gudonytė šį nuotolį įveikė per 13,2 sek. Antroji finišavusi Telksnytė (Skiemonys) nuo nugalėtojos atsiliko 0,4 sek. Anykštietis B. Katinas šį nuotolį

nubėgo per 11,6 sek. Šis rezultatas — tai naujas rajono rekordas. Reikia tikėtis, kad Katinas 100 m nubėgs per 11,5 sek. (II atskyris). Vidutinių nuotolių užbėgimuose geriausiai pasirodė Valginis (Debeikiai). Jis užėmė pirmąsias vietas 1500 ir 800 m užbėgimuose. 200 ir 400 m užbėgimus laimėjo anykštėnė. Skiemonietė Kavaliauskaitė nugalėjo rutulio, disko ir ieties metimuose. Debeikietis Gudelis toliausiai nu-

metė ietį (43 m). Anykštėnas V. Raupelis rutulį nustūmė 10,12 m ir diską — 31,85 m. Penkiakovėje geriausiai pasirodė L. Gudonytė, surinkusi 2813 taškus (tai naujas rajono rekordas), ir debeikietis A. Litvinas.

Komandiniai pirmąją vietą iškovojo J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos sportininkai, antrąją — Debeikių ir trečiąją — Svėdasų vidurinių mokyklų sportininkai. K. VALYS

KINOTEATRE

Anykščių kinoteatre „Pergalė“ birželio mėnesį bus demonstruojami šie kinofilmai:
birželio 7 d. „Seserys“ (spalvotas) I serija, „Aštuoniolikieji metai“ (spalvotas) II serija,
birželio 9—10 d. d. „Rūskanas rytas“ (spalvotas) III serija,
—, 11—12 d. d. „Sombro“ (spalvotas),
—, 13—14 d. d. „Zmogaus dalis“,
—, 16—17 d. d. „Be šeimos“ (spalvotas),
—, 18—19 d. d. „Gegužės žvaigždės“,
—, 20—21 d. d. „Gyvenimas praėjo pro šalį“,
—, 23—24 d. d. „Tėvai ir vaikai“ (spalvotas).

Redaktorius
Z. VALIAUSKAS

Anykščių rajono Liaudies švietimo skyriaus darbuotojai reiškia gilią užuojautą PAKŠTAITEI SOFIJAI dėl jos motinos mirties.

Anykščių J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos mokytojai reiškia nuoširdžią užuojautą mokytojui PAKŠTAITEI SOFIJAI dėl jos motinos mirties.